

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

Spiritualitate - Zece ani de la moartea parintelui Arsenie Boca (sursa Formula AS)

Luna noiembrie a anului 1989 avea să despărta fapturna trupeeasca a parintelui Arsenie Boca de turma de credincioși care n-au încetat să-l iubească și să-l urmeze, nici atunci când accesul ca preot în biserică i-a fost interzis. L-au urmat, de altfel, și după ce magica sa fapturna duhovnicească s-a adunat într-un nume, pe crucea din cimitirul de la Manastirea Prislop din Hateg. Il urmează și astăzi. Satele ardelenene îi traiesc aievea învățătura și pilda, considerându-l drept sfânt. În semn de omagiu față de marele duhovnic și martir ortodox, revista noastră perseverează în strădania de a-i reface portretul, pe baza mărturiilor celor care l-au cunoscut: preoți, intelectuali și țărani din Tara Fagarasului și Brasov

Preot Nicolae Baboia - (Porumbacu de Sus - Brasov):

"După mine, părintele Arsenie Boca este un sfânt. Dacă alții recunosc sau nu lucrul asta, e treaba lor"

L-am cunoscut pe părintele Arsenie Boca în urma cu vreo 30 de ani, la Manastirea Schitul Maicilor din București. Era în '67. Pe vremea aceea, părintele era acolo cu domiciliu forțat. Am fost, chipurile, cu o icoană degradată, ca să ne-o refacă. În Tara Fagarasului, se încetățenise obiceiul ca, înainte de a-și întemeia o familie, preoții tineri să treacă pe la părintele Arsenie. Fiindcă intenționam să mă logodesc, am fost și eu cu viitoarea mea soție la el, pentru a ne binecuvânta și a ne da sfaturi. Ne-a privit și ne-a spus fiecăruia felul nostru de-a fi. Cu toate că atunci parca nu ne-a venit să credem, de-a lungul anilor ne-am dat seama că a avut dreptate. "Da, a zis el, vă potriviți, vă completați unul pe altul." Ne-a binecuvântat, apoi m-a luat deoparte: "Frate Nicolae, mi-a spus, când vii de undeva, să-i aduci totdeauna soției tale o floare. E gingașă și se va bucura".

Cititor al inimii

De-a lungul timpului, mi-am dat seama că părintele Arsenie era un cititor al inimii. După mine, el este un sfânt, iar dacă alții recunosc sau nu lucrul asta, e treaba lor. Căci adesea între oameni sfintii nu sunt cunoscuți. Chiar și Mântuitorul s-a arătat oamenilor și aceștia nu l-au văzut, nu l-au cunoscut. Viața sfintilor este tainică. Departe de ei gândul de a-și afirma în vreun fel sfintenția, căci ei se smeresc. Declar fără nici un fel de reținere: pentru mine, părintele Arsenie a fost un proroc al zilelor noastre, un om al lui Dumnezeu, pe care puțini l-au cunoscut cu adevărat, atât dintre cei mari, cât și dintre cei mai mici. Avea, de exemplu, darul înainte vederii - fapt pe care cei de astăzi se cam rețin a-l recunoaște, și poate pe drept cuvânt. Nu e bine să ne hazardăm în afirmarea unor lucruri ca acestea! Dar în ce mă privește, mai ales în calitate de preot, trebuie să recunosc ceea ce este adevărat, ceea ce am trăit și-am văzut, stand alături de el.

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

Aici, în Tara Fagarasului, parintele Arsenie a fost mai respectat și mai iubit ca nicaieri. Ca dovada a acestui respect, noi - satenii din Porumbacu de Sus - l-am pictat în biserică. Sigur, nu în randuiala canonică a bisericii - nu poți declara pe cineva sfânt, până nu este recunoscut de Sfântul Sinod - ci într-un fel de randuială de suflet și conștiință, care ne-a îndemnat să-i facem dreptate și să-l trecem printre sfinții români. L-am spus pictorului să scrie: Sfântul Parinte Arsenie de la Prislop.

Puterea de a ști gândurile

Nu pot să spun că eram în permanentă în preajma lui, dar niciodată nu îi simteam lipsa, pentru că efectiv îmi dădeam seama că, dacă-i cer ajutorul, mă ajută oriunde aș fi. Avea puterea asta de a-ți ști gândurile. De pildă, am trimis-o odată pe cumnata noastră la el, pentru că eram nemulțumit de ceea ce realizasem în parohia mea până atunci, din punct de vedere spiritual. Și l-am rugat să ne spună ce să fac ca să-i apropiem și mai mult de biserică pe credincioșii de la noi. El a spus (va redați întocmai): "Sora Maria, du-te și spune-le la părinți (eram preoții de la două parohii învecinate) căci cu forță nu se poate mântui nimeni. Să-și facă datoria și atât. Cine vrea să vină la biserică, vine! Cine nu - nu îl putem mântui cu forță". Când tocmai realizam pictura bisericii, ne-a trimis vorba: "Grăbiți-va, că vor veni vremuri mai grele și o să fie un timp când n-o să mai puteți face nimic". Și într-adevăr, la un an după Revoluție, n-am mai putut face nimic cu puținii bani ai micii noastre parohii.

Minuni

Că parintele Arsenie era la Prislop, socrul meu a rămas trei luni de zile la mănăstire și a lucrat. Într-o zi, vine un cetățean pe numele lui Ilie, bolnav. De la intrarea în mănăstire, parintele, care era sus pe un deal, l-a întâmpinat cu întrebarea: "Cum e Ilie, așa-i că-i pacat?". Omul acela se împărtășise cu nevrednicie. A văzut că toată lumea merge la împărtășit și s-a dus și el, beat. Și pe urmă s-a aprins împărtășania în el și a alergat la toți medicii, în toată țara, și nimeni nu-l putea ajuta cu nimic. Și atunci, a auzit de parintele Arsenie și s-a dus la mănăstire. Și parintele i-a spus și pe nume, și i-a spus și ce pacat a făcut, fără să-l fi văzut până atunci. Parintele i-a dat îndrumare că trebuie să rămână la mănăstire trei luni, ca să poată fi lecuțit. După o lună, omul s-a dus la părinte și i-a spus: "Eu vreau să merg acasă la copii și la nevastă". Parintele i-a spus: "Nu te duce, că nu te-ai vindecat". "Ba, eu vreau să mă duc." "Mai, iar te-apuca, stai aici, că încă nu te-ai vindecat". Și a plecat omul și iar i-a fost rău. Când începea să arde împărtășania înăuntru, zice că țipa și se zbatea tulburat. Și atunci s-a întors înapoi și a rămas trei luni de zile și s-a lecuțit. Mulți dintre credincioșii pe care i-am întâlnit în calitate de preot de-a lungul timpului mi-au spus despre minunile părintelui. Unele dintre acestea sunt pe cât de simple, pe atât de greu de explicat. De pildă, îmi spunea o doamnă de la oras că sotul ei era tare betiv și nu stia cum să scape de această patimă. A fost la parintele Arsenie și l-a rugat cu lacrimi în ochi să se roage pentru îndreptarea lui. Și, într-o bună zi, acestui om dintr-o dată i-a pierit orice atracție față de bautură...

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

În ultimii ani de viață, părintele Arsenie era complet detașat. Îți vorbea exact ca un trimis al lui Dumnezeu, care nici nu se plange și nici nu ia parte la bucuriile efemere ale acestei lumi. Avea o răspundere serioasă, apostolească, o autoritate spirituală extraordinară. Cuvântul lui îți pătrundea până în inimă și simțeați că-ți cunoaște sufletul. Puterea lui duhovnicească era de dincolo de cuvânt.

Moartea

La Biserica Drăganescu, părintele Arsenie pictase un călugăr rastignit pe cruce. Mulți credincioși ziceau că s-a pictat pe dansul, dar cu certitudine nu se știe nimic. Nici cauzele morții nu sunt prea clare. Părintele Horia, care era peste vale și care l-a cunoscut mai îndeaproape, a spus că a fost la Ceaușescu cu câteva luni de zile înainte de moarte și i-a spus: "Vezi ce faci, că nu este bine, da-le mâncare la oameni, da-le libertate, că nu e bine". După ce a ieșit de acolo, l-a urmărit Securitatea și la ieșirea din București au fost somați să se oprească. Șoferul nu voia să oprească. Părintele i-a spus: "Oprește, că te împușcă, te omoară, și tu ai copii. Pe mine o să mă maltrateze, dar de mine nu rămâne nimic în urmă". Și atunci șoferul a oprit. Au venit doi securiști, l-au scos din mașină, l-au bătut cumplit și de acolo i-a venit sfârșitul. Ce spun este din auzite și nu este sigur.

După cum este știut, înmormântarea a fost în vremea lui Ceaușescu și se făceau oamenii să vorbească despre părinte, ba unii dintre noi au refuzat să fie fotografiați, că să nu se poată dovedi că au participat la înmormântare. A fost o minune că am putut ține un necrolog, cât de scurt, pentru că nu ne dădeau voie să vorbim. Înainte de moarte, părintele Arsenie ne-a avertizat: "Să nu vorbiti!". Dumnezeu a făcut o minune, că atunci când am ajuns la mormânt cântăreții nu mai cântau, nimeni nu mai vorbea nimic, era un moment de suspendare. Și atunci, am zis către maica stareta și către părintele Daniel: "Îmi dați voie să spun câteva cuvinte?". Într-un fel, poate le-a părut rău după aceea, pentru că am avut cam mult curaj atunci. Am spus: "Iubiți credincioși, ne dăm noi seama pe cine am adus aici? Nu am adus un om de rand, eu, nevrednicul, am adus pe umăr un sfânt. Un sfânt am adus, nu un om oarecare. Învățătura pe care acest sfânt ne-a dat-o, cine va fi mai înțelept va pune-o în inimă și va pune-o în practică". La urmă, maica stareta mi-a spus că am exagerat când am spus că este un sfânt. I-am spus: "Maica stareta, îți dau un răspuns - sfântul Ioan Iacov a lăsat în scris: <Să vă rugați pentru iertarea păcatelor mele, că sunt sigur că mă voi duce în iad, pentru că nu am îndeplinit voia lui Dumnezeu>. Și a rămas douăzeci de ani în mormânt și după douăzeci de ani s-a descoperit trupul său că sfinte moaste, că n-a putrezit. Eu am credea că peste ani de zile, ne vom închina moastelor părintelui Arsenie". Când m-am întors acasă, m-au provocat oamenii în biserică, întrebându-mă: "Cum a fost, părinte, la înmormântarea părintelui Arsenie?". Atunci, spune soția mea, m-am dezlantuit în biserică și am spus tot ce aveam pe suflet. Când m-am întors de la biserică, ea mi-a spus: "Mananca, că acum ai făcut-o! Vine Securitatea să te ridice". Nu am avut, din fericire, după aceea probleme pentru că era în noiembrie 1989, când lucrurile se precipitau și nimeni nu mai avea timp să ne ia din scurt.

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

Un an de zile după aceea, la primul parastas, maica care-l îngrijise bolnav pe părinte mi-a spus: "Puteti vorbi, părinte, dar numai adevărul să-l spuneți". Și numai adevărul l-am spus. Era o ploaie rece, marunta și deasă: "Iubiți credincioși, dați la o parte umbrelele, pentru că aceasta nu este o simplă ploaie, ci acestea sunt lacrimile pe care părintele Arsenie Boca le-a varsat pentru poporul acesta". Și nu am greșit, pentru că după înmormântare mi-a mărturisit cineva că, într-adevăr, la Sâmbăta, când predica, părintelui îi curgeau lacrimile ca dintr-un izvor.

Parintele-calugar Dometie - Manastirea Sâmbăta - Făgăraș (decedat în 1995):

"A fost mot, din Țara Motilor"

Acest sfânt prea cuvios părinte a fost mot din Țara Motilor. S-a născut în satul Vata de Sus, lângă Brad, județul Hunedoara, din părinți bine credincioși, Iosif și Cristina. Tatăl sau cunostea meseria de pantofar și-l pune pe fiul său să învețe să bătă cuie de lemn, și acesta le rupea și povestea că-l bătă cu cureaua cu care ținea papucii.

A mai avut și o soră, pe care o cheama Constanteana, și care a murit de tânără. Iar bunica lor, pe care o cheama Ana, fiind și ea tare credincioasă, a îngropat-o pe Constanteana într-un loc frumos, mai înalt, și a făcut peste mormântul ei o bisericuță, cu altarul chiar peste mormântul fetei. Dacă fratele ei, Zianu - căci așa l-a chemat de botez pe părintele Arsenie - se va face preot, când va sluji în biserică să fie și sora lui acolo.

Facându-se Zianu marisor și terminând școala primară, l-a dat mai departe și la Teologie, ca să se facă preot. Căci mama copilului, Cristina, după ce a rămas însărcinată, a visat că are în pantecele ei soarele și luna, și mereu se întreba ce va fi cu copilul pe care îl va naște și l-a dat la școala ca să se facă preot. Tatăl copilului, Iosif, murise între timp și mama lui, tânăr fiind, a fost silită de mama ei să se mărite a doua oară. Dar Zianu s-a separat: "De ce s-a măritat?" și n-a mai vrut să treacă pe acasă, iar cu timpul mama sa n-a mai știut de dansul. Zianu fiind elev bun la Teologie, mitropolitul Balan l-a sfătuit să se facă calugar la Mănăstirea "Brancoveanu" - Sâmbăta de Sus, Făgăraș. Venind la mănăstire, l-a calugarit și i s-a pus numele de Arsenie.

După un timp, mitropolitul l-a trimis în Grecia, la Muntele Athonului (Athos - n.r.), ca să se înduhovnicească. Ajungând la Sfântul Munte și necunoscând pe nimeni, a spus părintele că s-a dus într-o pădure și s-a rugat mult Mantuitorului să-i trimită un bun povătuitor, dar nu a fost ascultat. "Dar de la o vreme - a spus părintele - mi-am dat seama că Mantuitorul are o Mamă bună și m-am rugat ei cu lacrimi în ochi, să-mi dea un povătuitor, să mă învețe în cele ale calugăriei, spre mântuire." Și a zis

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

parintele ca insasi Maica Domnului a venit si l-a luat de mana si l-a urcat pe un munte inalt, ce era intre doua prapastii, de iti era frica sa privesti in jos. Si muntele era ascutit, de numai cat calcai cu talpa piciorului. Si l-a urcat Maica Domnului si l-a dat in grija unui sfant care traise pe pamant cu doua sute de ani mai inainte - dupa unii ar fi fost chiar Serafim de Sarov. Iar Maica Domnului s-a facut nevazuta. Si spunea parintele ca se ducea in fiecare zi pe creasta acelu munte si nu ii mai era frica ca va cadea in prapastie.

Cat timp, n-a spus, dar probabil ca 40 de zile a primit invatatura de la acest sfant. Aceasta a spus-o o singura data, la cativa credinciosi (sigur ca pentru smerenie). Desigur ca Maica Domnului l-a intarit de a postit atunci 40 de zile incontinuu, timp in care l-a povatuit sfantul ce i se aratase. Dupa un an de zile, a venit la Manastirea Sambata intarit cu Duhul Sfânt, cu mare dar proorocesc si cu putere, ca daca te privea, simteai un curent in suflet si te umileai. Si-ti descoperea gandurile, iti spunea numele, iti descoperea pacatele si faptele ce le-ai facut, cunoscand si viata.

